

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2024/07
12.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva trgovine, turizma i usluga Republike Srbije broj 334-00-00135/2005-05 od 06.02.2007. godine, u predmetu inspekcijske mere, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 12.09.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, donetim u ponovnom postupku, a u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U. broj 3061/05 od 04.10.2006. godine odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja tržišnog inspektora Ministarstva trgovine, turizma i usluga Republike Srbije, Sektora tržišne inspekcije, Odeljenja u Novom Sadu broj 334-00-1286/2005-06-493 od 24.01.2005. godine. Navedenim rešenjem prvostepenog organa od tužioca se oduzima roba zatečena u prevozu – sopstvenom vozilu "vv" reg. oznake gg, bliže označena u dispozitivu tog prvostepenog rešenja pod rednim brojem 1 do 4, zaključno sa rednim brojem 4, uz upozorenje da žalba ne odlaže izvršenje rešenja.

Tužbom kojom je pokrenuo ovaj upravni spor tužilac, preko punomoćnika, osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primene člana 6. Pravilnika o evidenciji prometa robe i usluga i člana 16. Zakona o uslovima za obavljanje prometa robe, vršenje usluga u prometu robe i inspekcijском nadzoru. Navodima tužbe ističe da je netačna tvrdnja tuženog organa da je roba „namenjena daljoj prodaji, te da je za istu robu koja je kupljena legalno i za lične potrebe, osim fiskalnog računa potrebno posedovanje i druge dokumentacije bliže naznačene u tužbi“. Smatra takođe da u predmetnom slučaju nije bilo mesto za primenu odredbe člana 45. stav 1. tačka 2. Zakona o uslovima za obavljanje prometa robe, vršenja usluga u prometu robe i inspekcijском nadzoru, jer se radi o robi nabavljenoj za lične potrebe i potrebe prijatelja, za koju je tužilac posedovao fiskalni račun, pri čemu ni mesto, ni vreme događaja ne upućuju na činjenicu da se radi o prometu robe trećem licu radi sticanja dobiti. Kako sa navedenih i njima u vezi drugih razloga bliže naznačenih u tužbi nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca predlaže da sud tužbu uvaži i poništi prvostepeno i osporeno rešenje, tuženog obaveže da tužiocu vrati robu bliže označenu u petitumu presude i nadoknadi nastale troškove spora počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate, a u roku od 8 dana pod pretnjom izvršenja.

Ministarstvo trgovine i usluga, kao pravni sledbenik tuženog, u svom odgovoru na tužbu ostalo je u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložilo da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja vidi se da je isto doneto u ponovnom postupku, a u izvršenju presude ovog suda U. br. 3061/05 od 04.10.2006. godine, te da su istim rešenjem otklonjene povrede pravila postupka u pogledu potpisa ovlašćenog lica, na koje povrede je tom presudom suda ukazano, u kom smislu je tuženi organ postupio saglasno odredbi člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

Prema obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je s obzirom na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, na koje je primenjen odgovarajući materijalno-pravni propis, bez povrede pravila postupka od uticaja na rešenje ove upravne stvari, osnovano našao osporenim rešenjem da rešenjem prvostepenog organa nije povređen zakon na štetu tužioca. Za ovakvu ocenu i odluku iz spisa tuženi organ je dao razloge koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga, jer je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja, a na osnovu Zapisnika broj 334-0048/2005-06-493 od 22.01.2005. godine, kopije fiskalnog računa broj bi 1077, službene beleške SUP-a Novi Sad ssp od 22.01.2005. godine, potvrde o oduzetoj robi N003714/40309-22012005, Zapisnika broj 334-0048/2005-06-493 od 24.01.2005. godine, nesumnjivo utvrđeno da je tužilac dana 22.01.2005. godine u 14,40 časova vršio pretovar predmetne robe bliže označene u dispozitivu ožalbenog rešenja, zapakovane u kartonskim kutijama i to

iz vozila registarske oznake dd u vozilo vv registarske oznake gg; da je pretovarena roba vlasništvo tužioca, za koju robu je tužilac u trenutku kontrole raspolagao samo fiskalnim računom; kao i to da je tužilac jedan od osnivača ortačke radnje "DD", koja radnja je između ostalog registrovana i za trgovinu na malo, radio i TV uređajima, malim kućnim aparatima, muzičkim pločama, audio-vizuelnim trakama i kasetama, za usluge snimanja, kao i za komisionu prodaju. Iz spisa predmeta vidi se takođe da je u postupku pretovara zatečena roba (____), u količini od 3.000 komada u ukupnoj vrednosti od 60.820,00 dinara, a koja količina prema broju oduzetih uzoraka i vrednosti robe prevazilazi pojedinačne lične potrebe.

Kako iz svega napred izloženog jasno proizlazi da predmetna roba tužioca u momentu kontrole nije bila obezbeđena ispravama o nabavci niti propisanom dokumentacijom koja prati robu u prevozu, saglasno odredi člana 6. Pravilnika o evidenciji prometa robe i usluga, te kako je prevoz, odnosno pretovar te robe (koja inače prevazilazi pojedinačne potrebe pojedinca ceneći prema količini i vrednosti robe, kako to pravilno zaključuje i tuženi organ), vršen protivno odredbi člana 16. Zakona o uslovima za obavljanje prometa robe, vršenje usluga u prometu robe i inspeksijskom nadzoru, to su se i po oceni ovog suda, u konkretnom slučaju stekli uslovi za primenu odredbe člana 45. stav 1. tačka 2. napred navedenog zakona o uslovima za obavljanje prometa robe, vršenje usluga u prometu robe i inspeksijskom nadzoru („Službeni glasnik RS“, br. 39/96... 101/05), a kojom odredbom Zakona je propisano da će u vršenju inspeksijskog nadzora inspektor rešenjem oduzeti robu kada se roba stavlja u promet, prevozi ili koristi za pružanje usluga, a lice u prostoriji, vozilu ili na mestu gde se delatnost obavlja, u vreme vršenja inspeksijskog nadzora, za istu ne postoje propisane isprave o njenoj nabavci. Sa navedenih razloga i po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv rešenja prvostepenog organa od 24.01.2005. godine, a kojim rešenjem se od tužioca oduzima predmetna roba.

Sud je cenio sve navode iznete u tužbi, ali nalazi da kod napred utvrđenog činjeničnog i pravnog stanja stvari isti nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja. Ovo stoga što se datim navodima ne dovodi u sumnju činjenično stanje utvrđeno u upravnom postupku niti se prilažu dokazi koji bi da su bili cenjeni doveli do drugačije odluke u ovoj upravno-pravnoj stvari.

Sa napred iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 12.09.2007. godine, U. 2024/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ